

onoga, što je od toga izuzeto. Pošto je odbor saslušao navode obiju strana, vidio je i razmotrio točku odluke prokuratora, koja sadržava, da se knez zadovolji zemljama i posjedima, koje ima i posjeduje kao kneževske zemlje, a da drugih odsada ne kupuje niti stječe na bilo koji način, već da pusti svojim podanicima da ih stječu. Radi toga odbor predlaže, da se Korčulani oslobode od te tražbine s obzirom na odredbe prokuratora, koje su potvrđene od senata, kao i s obzirom na to, što ni on ni njegovi prethodnici nijesu držali ni posjedovali spomenutih školja, zemalja, polja ni kuće.⁹²

Ovaj je prijedlog bio primljen u senatu 4. prosinca, no s time nijesu bila riješena još sva pitanja između Korčulana i kneza; i u samom se ovom prijedlogu predlaže, neka se stvari još bolje ispituju i istraže na temelju dokumenata, koji se nalaze u Korčuli, i na temelju ispitivanja svjedoka; radi toga se čak šalje pouzdana osoba u Korčulu, da to istražuje. Odbor za korčulanske poslove ima još raditi i predlagati. Senat donosi zaključak u sjednici od 13. prosinca 1352., kojim se odgađa odboru rok za podnošenje prijedloga za čitav tekući mjesec,⁹³ a onda mu 29. prosinca ponovo odgađa rok za čitav mjesec siječanj.⁹⁴ Što je dalje bilo s tom razmiricom, dosad poznati izvori ništa ne javljaju.

Ponovni spor između Korčulana i kneza g. 1356. G. 1356. opet se svađaju Korčulani i njihov knez. Mletačka je vrhovna vlast i ovaj put arbiter, koji rješava razmirice. 12. studenoga odlučuje senat, neka vlada odabere tri odbornika, da razvide spor, koji je nastao između kneza i Korčulana. Oni neka saslušaju poslanike Korčule, koji se nalaze u Mlecima radi toga spora, i neka ispituju njihove tužbe; isto tako neka saslušaju i one, koji budu htjeli doći pred njih u ime kneza. Neka potom odbor podnese pismeni prijedlog. U odboru su odabrani od vlade Ivan Lauredano mlađi, Ivan Morexini sancti Fantini i Marin Bono.⁹⁵ Međutim je podigao i Mihajlo Zorzi (Georgio) tužbu protiv Korčulana u ime svoga oca Ivana, i tu je tužbu uzeo odbor za osnovu raspravljanja, te je Mihajlo razlagao svoju tužbu pred odborom u prisutstvu korčulanskih opunomoćenika Siraka, Lovrinca Bosinovića, Pernoja

⁹² Ljubić: Listine III, p. 250—254.

⁹³ Ibidem p. 254.

⁹⁴ Ibidem p. 254.

⁹⁵ Ibidem p. 334.